

Одељење специјалне полиције У. г. Б.

1

Презиме и име: МАНДИЛ РЕЈНА

Надимак: Илегална имена: Мандић Рејна

Занимање: ученица Датум рођења: 16. XII. 1922 године

Место рођења: Београд срез (за странца држава)

Држављанство: Југословенско Народност: Јеврејка

Вера: мојсијева Завичајна општина: Београд

Име оца: Данило мајке: Ребека рођена: Франко

Брачно стање: неудата Име и рођено презиме супруге-а

Број деце: и њихова имена

Стручна и школска спрема:

Које језике говори и пише:

Јели и како регулисао војну обавезу (чин):

Место сталног становања, улица и број: Београд, Славујев Венац бр. 12.

Подаци: Фалсификовала исправе ради прикривања јеврејског порекла.

Сprovedена отсеку за Јевреје.

Лица у вези: Мандил Марко.

Предмети: II Бр. 785/42

ИДБ, УГВ - сл. IV - 8/8, к. 199/10

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИСПОСТАВА СРЕЗА РАЖАНСКОГ
ПОВ.Бр.123/41

29 децембра 1941 године
В И Ђ Е В А Ц

ПРЕДМЕТ: Парађиновић Богдан и
кашшеће јевреја у Ви-
ћевцу. -

УПРАВИ ГРАДА БЕОГРАДА
/СПЕЦИЈАЛНОМ ОТСЕКУ/

Б Е О Г Р А Д

На дан 14 децембра 1941 године допутовао је у Вићевац Парађиновић Богдан, родом из Бијељине /Босна/ и са собом довео Мандила Марка, староо 16 година и сестру му Рејну Мандил, стару 17 година, обоје јеврејског порекла, наводно из Београда. Поменути Парађиновић, будући да је снабдевен легитимацијом четовође, јеврејина Мандила Марка уписао је у четнички одред у Вићевцу Војводе Вучка Лазаревског, и не казујући овом овом, нити ма ком другом, да је Мандил Марко јеврејског порекла, а сестру му Рејну скронио је на становање код Душанке жене Живојина Миладиновића, чувара жељезничке пруге у Вићевцу, и за именоване до 24 децембра тек. године нико није знао да су јеврејског порекла, а поменути Миладиновић Душанка Рејну није пријавила код ове власти, већ само код општинске управе, па ни тамо исту није пријавила као јеврејског порекла да, већ једино њено становање.

Парађиновић Богдан на саслушању код ове власти изјавио је : да је родом из Бијељине, да га је у Бијељини затекао рат, да је одмах ступио као добровољац у 6 пешад. пук, и ако није служио стални кадар, да је се по расформирану 6 пука, повукао у планину и отуда прешао о Дрину код Лешнице, а затим отпутовао у Шабац, где је био једно двадесе сетак дана у болници, па пошто је ту сакупио нешто новца, штампао је неке своје песме у штампарији неке Госпође Илићке, затим кренуо на пут по целој земљи, продајући ове песме, да је по занимању глумац, песник и књижевник, да је у Србију дошао још пре 1914 године, да му и данас живи отац Стеван и мајка Анђа у Београду, у улици Сазанова бр. 113 да је и пре рата стално путовао од школе до школе, нарочито у овим крајевима, да је сада од стране Команданта Свих четничких одреда Војводе Косте Пећанца оглашен за четовођу.

Од исправа именовани има код себе сведочанство о свршеној основној школи у Београду од 5 октобра 1940 године, радничку књижицу, издату му од општинске управе у Бијељини под Основ. бр. 0501964 од 8 новембра 1939 године, личну карту издату му од стране начелника среза темнићског у Варварину под бр. 923 од 26 септембра 1941 год. са потписом Среског начелника г. Б. Стефановића. Упоредујући потпис поменутог начелника г. Стефановића јасно се опажа да ову личну карту није потписао г. Стевановић, јер из оригиналног и несумњивог потписа поменутог среског начелника јасно се види други рукопис, и, поменути начелник акта званично потписивао је: "Б. Стевановић", док је на карти други рукопис и стоји: "Б. Стефановић". Даљом провером, по овој ствари, начелник среза темнићског известио је ову власт телеграмом да је наредена лична карта под овим бројем заиста издата лицу под именом Парађиновић Богдану. Поред напред наведених исправа именовани има и објаву да је наименован за четовођу са неким специјалним дужностима.

Доводећи напред именованог Мандила Марка и сестру му Рејну у Вићевац, Парађиновић им је узео 7000 динара и о њима се својски бринуо, тако, да је већ неколико пута долазио да их обиђе и и види шта раде, бринући се за њихову исхрану. Брани се да није знао да су они јевреји, већ да их је нашао у возу, па како су му се они појалили да су без родитеља, примио се старања над њима.

Парађиновић Богдан, будући да је четовођа, са актом ове власти Пов. Бр. 123 од 29 децембра тек. год. и његовим исправама предат је четничком одреду у Вићевцу ради даљег поступка, а нарочито ради тога да се преко одреда установи на који је начин дошао до звања четовође и исправа од Војводе Косте Пећанца.

Мандил Марко од исправа имао је код себе личну карту издату му од Управе Града Београда/Централна пријавница/ под број

186683 од 27 новембра 1941 год. лична карта Мандил Марко, а његова сестра Рејна Мандил личну карту, издату јој такође од Управе Града Београда/Централне полицијнице/под бр. 186354 од 26 новембра 1941 год. под именом Рајна Мандил.

Даљом истрагом по овоме утврђено је да је Мандил Марко у времену од 14 до 24 децембра 1941 год. једаред као четник путовао у Београд а његова сестра Рејна путовала је једаред у Ниш, два пута у Параћин а једаред у Београд, али се тачно није могло утврдити која су лица у означеним местима посећивали, јер то крију, нарочито Рејна, јер док зна име лица, не зна презиме, а ни улицу ни број стана дотичних лица.

У вези са изложеним спроводе се наслову напред именовани Мандил Марко и Мандил Рејна, с молбом на надлежност.

Молим да се провере податци за Парађиновића Богдана, а нарочито да се установи имали оца Стевана, мајку Анђу и сестру Илинку са станом у улици Сазанова бр. 113, као и сестру Брану, жену Ђоке Георгијевића, са станом у улици Војислава Илића бр. 7, као и даље делање Мандила Марка и Рејне Мандил.

У прилогу овога акта доставља се лична карта Мандила Марка под бр. 186683 од 27 новембра тек. год., лична карта Рајне Мандил под бр. 186354 од 26 новембра тек. год. по којим се картама именовани прези овају Мандићи, као и писмо писано од стране Рејне Мандил, упућеном неком Милу у Београд дана 16 децембра тек. год. а које је пронађено код ње приликом хапшења. Овај Миле треба да се презива Прокић са станом у Војвођанској улици бр. 32 б. у Београду.

С молбом на надлежност.

POLIZEI BEograd

SPEZIAL ODE

Тов II. 785
31 децембра 1941

Старшина
Среске Испоставе,

М. Ч. Шенковић

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

*Испрош, како да се потврди
Рокс су човици Анни Курје*

31/III

ИДБ, УГБ - ст. III - 8/8, к. 144/10

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Извршеног данас над приведеним Марија Рејна
по занимању уџешница из Београд
са станом у улици Славкијев венац бр. 12 који се ставља
у затвор ради напоштавања Београда Тер. Знања и одобрења, Владе

Прилог личног претреса нађено је и одузето:

Један кошички швабачки мачи, један димор
у готовини, једне маказе и један сечањ швабачки
један руриски мачи "Котеза" и један сребрни угаљ

Извршио претрес и оверава:

Рађено 1941 го
у Одељењу специјалне полиције У.П.

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Сам напред наведених ствари није ништа друго нађено нити одузето што потврђујем својим потписом и то:

Претрешено лице:

Присутна лица

Марија Рејна

- 1. ....
- 2. ....

Извршио претрес и оверава:

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције
чиновник,

Мил. В. Миловић

Бришана Вељковић Јез. Саша

Марија Рејна

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

У.П. 186-ст. П - 8/8, к. 449/10

Сам напред наведених ствари није ништа друго нађено нити одузето што потврђујем својим потписом и то:

Претрешено лице:

Присутна лица

1. ....

З А П И С Н И К:

О извршеном саслушању МАНДИЛ РЕЈНЕ, домаћице, сада у Београду без стана, пореклом јеврејка.

I.

Зовем се Рејна Мандил, домаћица, рођена сам 16-XII-1942 год. у Београду, од оца Данила и мајке пок. Ребеке, рођ. Франко, неудата сам, по пореклу Јеврејка, сада без стана, а била сам у улици Славујев Венац бр. 12.

II.

Пошто су јевреје покупили по Београду па и мога оца, почетком, управо крајем новембра, око 25 отприлике, предложила је наша маћеха Рашела, рођ. Леви, да на нашој породичној пријави исправимо "Л" у "Ђ" и тако од Мандил добијемо презиме Мандић. Тако је и учинила.

Са тако преправљеном пријавом прво је она ишла у квартал VII и извадила Личну карту, а затим сам ја отишла 26 а мој брат 27 новембра. Сада смо имали Личне карте на презиме Мандић.

Ја и брат смо имали новаца па смо одлучили да идемо у Ниш и тамо се у околини прикријемо. Тако смо почетком идућег, децембра месеца кренули возом. У возу је био и наш познаник Парађиновић Богдан, ког смо знали од раније, јер је долазио код једне девојке запослене у нашој радионици. Брат му је поверио наш план, и он је одмах предложио друго, питао је колико ми имамо новаца, па кад је чуо да имамо 8400 динара, рекао је да му то све дамо, а он ће да нас осигура и прикрије. Брату је рекао да ће га увести у четнике, јер је он четовођа, а мени да ће ме сакрити код неке учитељице. Ми смо на ово пристали, дали му новац и сишли са њиме у Ћићевцу. Тамо је он стварно брата уписао у четнике а мене оставио код жене чувара пруге у Ћићевцу. Ту смо остали све до хапшења.

У међувремену мој је брат дошао једном у Београд ради веша и неких других ствари.

А ја сам прво ишла за Ниш. Ишла сам зато, јер ме је послала жена тог чувара пруге, са налогом да пронађем Парађиновића, који је требао бити тамо, и саопштим му да му се спрема нека непријатност у служби. Није ми рекла о чему се ради. Тамо сам га имала тражити у једној школи али га нисам нашла. Истога дана кренула сам натраг. Известила сам ту жену, која се зове Миладиновић Душанка. Тада ме је брат послао за Београд ради његових цокула, а Живка ми рекла да га пронађем и известим га то. Тако сам дошла у Београд, потражила његов стан преко оне исте раднице која је била његова девојка, и нашла га Сазоновој улици Бр. 113. Ту му станује мајка и сестра, а нисам му видела оца, мада је рекао да има и оца. Рекла сам му шта ми је Живка вражила, али је он одбио да се њему може ма шта десити. Сада је и он пошао на пут, а са нама и његова сестра. Они су отишли у Парађин, наводно да се вери а ја у Ћићевац. Дао ми је писмо, које сам предала војводи Вучку Лазаревском у Ћићевцу. Писао је преда мном и позвао војводу да дође у Парађин, јер га узима за старог свата. Две недеље после тога ја сам отишла у Парађин на ту веридбу, која се и обавила, али војвода није дошао.

Сем наведеног нигде више нисам одлазила.

Н езнам да ли има где прикривених Јевреја.

Толико сам имала да изјавим на упитано с тим да ми је исказ у целости прочитан па га као таквог за свој признајем и потписујем.

П и с м е н а,

О В Е Р А В А Ј У:

Мандил Рејна

Записничар,

Генерал

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф одсека III, полициј. комесар,

Генерал

З А П И С Н И К:

О извршеном саслушању МАНДИЈ РЕЈНЕ, домаћице, сада у Београду без стана, пореклом јеврејка.

I.

Зовем се Рејна Мандил, домаћица, рођена сам 16-XII-1942 год. у Београду, од оца Данила и мајке пок. Ребеке, рођ. Франко, неудата сам, по пореклу Јеврејка, сада без стана, а била сам у улици Славујев Венац бр.12.

II.

Пошто су јевреје покупили по Београду па и мога оца, почетком, управо крајем новембра, око 25 отприлике, предложила је наша маћеха Рашела, рођ. Леви, да на нашој породичној пријави исправимо "Л" у "Г" и тако од Мандил добијемо презиме Мандић. Тако је и учинила.

Са тако преправљеном пријавом прво је она ишла у квартал VII и извадила Личну карту, а затим сам ја отишла 26 а мој брат 27 новембра. Сада смо имали Личне карте на презиме Мандић.

Ја и брат смо имали новаца па смо одлучили да идемо у Ниш и тамо се у околини прикријемо. Тако смо почетком идућег, децембра месеца кренули возом. У возу је био и наш познаник Парађиновић Богдан, ког смо знали од раније, јер је долазио код једне девојке запослене у нашој радионици. Брат му је поверио наш план, и он је одмах предложио друго, Питао је колико ми имамо новаца, па кад је чуо да имамо 8400 динара, рекао је да му то све дамо, а он ће да нас осигура и прикрије. Брату је рекао да ће га увести у четнике, јер је он четовођа, а мени да ће ме сакрити код неке учитељице. Ми смо на ово пристали, дали му новац и сишли са њиме у Ћићевцу. Тамо је он стварно брата уписао у четнике а мене оставио код жене чувара пруге у Ћићевцу. Ту смо остали све до хапшења.

У међувремену мој је брат дошао једном у Београд ради веша и неких других ствари.

А ја сам прво ишла за Ниш. Ишла сам зато, јер ме је послала жена тог чувара пруге, са налогом да пронађем Парађиновића, који је требао бити тамо, и саопштим му да му се спрема нека непријатност у служби. Није ми рекла о чему се ради. Тамо сам га имала тражити у једној школи али га нисам нашла. Истога дана кренула сам натраг. Известила сам ту жену, која се зове Миладиновић Душанка. Тада ме је брат послао за Београд ради његових цокула, а Живка ми рекла да га пронађем и известим га то. Тако сам дошла у Београд, потражила његов стан преко оне исте раднице која је била његова девојка, и нашла га Сазоновој улици Бр.113. Ту му станује мајка и сестра, а нисам му видеала оца, мада је рекао да има и оца. Рекла сам му шта ми је Живка вражила, али је он одбио да се њему може ма шта десити. Сада је и он пошас на пут, а са нама и његова сестра. Они су отишли у Параћин, наводно да се вери а ја у Ћићевац. Дао ми је писмо, које сам предала војводи Вучку Лазаревском у Ћићевцу. Писао је преда мном и позвао војводу да дође у Параћин, јер га узима за старог свата. Две недеље после тога ја сам отишла у Параћин на ту веридбу, која се и обавила, али војвода није дошао.

Сем наведеног нигде више нисам одлазила.

Н езнам да ли има где прикривених Јевреја.

Толико сам имала да изјавим на упитано с тим да ми је исказ у целости прочитан па га као таквог за свој признајем и потписујем.

П и с м е н а,

О В Е Р А В А Ј У: *Мандија Рејна*

Записничар,

Симић

По предби
III-бг оделења специјалне полиције
III-бг ојсека III, полициј ком. сар,

Симић

Рађоно 30 - XII - 1941 го
у Одељењу специјалне полиције У.Г.Л

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Извршеног данас над приведеним *Мандил Марком, јер се*
по занимању *лице које се не зна* из *Београда*
са станом у улици *Кривопаланачка* бр. *2* који се ставља
у затвор ради *напомена: Београда без знања и одобрења Владе*

Прилог личног претреса нађено је и одузето:

- један календар за 1941 год; два коуча, један црн
- блокчеја за цигарете, ~~једна~~ снајпска карта Весели
- когагача - или вага и кључ "Супав" за 1941 год и један
- кошница календ и један куфер (мал) са сабојина.

Рађоно 1941 го
у Одељењу специјалне полиције У.Г.Л

ПРОТОКОЛ ЛИЧНОГ ПРЕТРЕСА

Сем напред наведених ствари није ништа друго нађено нити о-
дузето што потврђујем својим потписом и то:

Претрешено лице: *Мандил Марко*

Присутна лица

1. ....
2. ....

Извршио претрес и оверава: *Мандил Марко*

По наредби
Шефа Одељења специјалне полиције
чиновник,
Чик. Б. Милошић

ИДБ, 716 - С. III - 8/8, к. 144/10

Сем напред наведених ствари није ништа друго нађено нити о-
дузето што потврђујем својим потписом и то:

З А П И С Н И К:

О извршеном саслушању МАНДИЛА МАРКА, типограф, са станом сам био у улици Славујев Венац Бр.12.

I.

Зовем се Мандил Марко, типограф, рођен сам 31-V-1925 године у Београду, од оца Данила и мајке пок. Рабеке, рођ. Франко, нежећен сам, јеврејин, сада у Београду без стана.

II.

Пошто су јевреји били већ позатварани, ја сам остао са маћехом Рашелом Мандил, рођ. Леви, и сестром Рејном.

По савету маћехе, ми смо пристали и она је преправила на нашој заједничкој породичној пријави л у њ, те смо тако добили презиме од Мандил Мандић.

Са тако преправљеном пријавом прво је маћеха ишла у VII кварт и добила Личну карту, а затим моја сестра на дан 26 а ја на дан 27 новембра

Тако смо се снабдели Личним картама гласећим на Мандић и Српског држављанства. Јасно је да смо хтели прикрити порекло.

Одмах почетком децембра месеца ја сам отпутовао и јавио се комитском војводи Вучку Лазаревском у Ћићевцу. Примео ме у четнике. Кад сам пошао повео сам и своју сестру Рејну у намери да је склоним. У возу сам нашао Богдана Парађиновића, кога сам од раније знао као четовођу, јер је долазио и мојој кући због неке девојке. Њему сам поверио да се желим склонити са сестром. Он је сада био тај који ми дао идеју да се могу јавити у четнике и сигурно прикрити, а за сестру је обећао да ће се он заузети.

Питао је за новац и ја сам му рекао да имамо 8400 динара. Он је затражио све то па да ништа даље не бринемо, и да ће сестру склонити код неке учитељице.

Тако ме је он одвео војводи па сам и примљен. Сестру је сместио код чувара пруге у Ћићевцу.

Тамо сам остао са сестром до краја децембра. У том времену ја сам једном долазио у Београд ради наплате неког рачуна од муштерије, па се сутра дан вратио. Моја сестра долазила је једном у Београд да би узела и донела моје цокуле из стана. Једном је путовала у Ниш код стрине, која се још раније прекрстила и зове се Мандил Буса, сада Босиљка. Једном је ишла за Јагодину али не знам зашта. Више није путовала с мојим знањем нигде.

У међувремену док смо ми били отсутни нестала је моја маћеха, али не знам где је, но верујем да је у логору.

Парађиновић нам ништа од одузетог новца није вратио.

Непознато ми је да има где прикривених јевреја, али сам чуо од старешине среске испоставе у Ћићевцу да у околним селима има око три хиљаде јевреја прикривених. Да ли је то тачно не знам.

Толико сам имао да изјавим.

Исказ ми је прочитан па га за свој признајем.

П и с м е н,

Мандил Марко

О В Е Р А В А Ј У:

Записничар,

Венцић

По паредби
Ш-фт одељења специјалне полиције
III Војска III, полициј. колесар,

Колесар

ИДБ, 706-ст.Ц - 8/8, к. 149/10

З А П И С Н И К:

О извршеном саслушању МАНДИЛА МАРКА, типограф, са станом сам био у улици Славујев Венац Бр.12.

I.

Зовем се Мандил Марко, типограф, рођен сам 31-V-1925 године у Београду, од оца Данила и мајке пок. Рабеке, рођ. Франко, нежеђен сам, јеврејин, сада у Београду без стана.

II.

Пошто су јевреји били већ позатварани, ја сам остао са маћехом Рашелом Мандил, рођ. Леви, и сестром Рејном.

По савету маћехе, ми смо пристали и она је преправила на нашој заједничкој породичној пријави л у н, те смо тако добили презиме од Мандил Мандић.

Са тако преправљеном пријавом прво је маћеха ишла у VII кварт и добила Личну карту, а затим моја сестра на дан 26 а ја на дан 27 новембр

Тако смо се снабдели Личним картама гласећим на Мандић и Српског држављанства. Јасно је да смо хтели прикрити порекло.

Одмах почетком децембра месеца ја сам отпутовао и јавио се комитском војводи Вучку Лазаревском у Ћићевцу. Примео ме у четнике. Кад сам пошао повео сам и своју сестру Рејну у намери да је склоним. У возу сам нашао Богдана Парађинковића, кога сам од раније знао као четовођу, јер је долазио и мојој кући због неке девојке. Њему сам поверио да се желим склонити са сестром. Он је сада био тај који ми дао идеју да се могу јавити у четнике и сигурно прикрити, а за сестру је обећао да ће се он заузети.

Питао је за новац и ја сам му рекао да имамо 8400 динара. Он је затражио све то па да ништа даље не бринемо, и да ће сестру склонити код неке учитељице.

Тако ме је он одвео војводи па сам и примљен. Сестру је сместио код чувара пруге у Ћићевцу.

Тамо сам остао са сестром до краја децембра. У том времену ја сам једном долазио у Београд ради наплате неког рачуна од муштерије, па се сутра дан вратио. Моја сестра долазила је једном у Београд да би узела и донела моје цокуле из стана. Једном је путовала у Ниш код стрине, која се још раније прекрстила и зове се Мандил Буса, сада Босиљка. Једном је ишла за Јагодину али не знам зашта. Више није путовала с мојим знањем нигде.

У међувремену док смо ми били отсутни нестала је моја маћеха, али не знам где је, но верујем да је у логору.

Парађинових нам ништа од одузетог новца није вратио.

Непознато ми је да има где прикривених јевреја, али сам чуо од старешине среске испоставе у Ћићевцу да у околним селима има око три хиљаде јевреја прикривених. Да ли је то тачно не знам.

Толико сам имао да изјавим.

Исказ ми је прочитан па га за свој признајем.

П и с м е н,

Мандил Марко

О В Е Р А В А Ј У:

Записничар,

Јешић

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф одељења III, полиције, комесар

Јешић

УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
Одељење специјалне полиције
Пов. II Бр. 785.
5 јануара 1942 године
БЕОГРАД.

ШЕФУ ОТСЕКА ЗА ЈЕВРЕЈЕ
Управе града Београда.

БЕОГРАД.

Са предвим актом спроводи се наслову:

- 1. МАНДИЛ РЕЈНА, домаћица, рођена 16-XII-1924 године у Београду, од оца Данила и мајке поч. Ребеке, рођ. Франко, јеврејског порекла и
- 2. МАНДИЛ МАРКО, типограф, рођен 13-V-1925 године у Београду, од оца Данила и пок. Ребеке, рођ. Франко, јеврејског порекла, с молбом на даљу надлежност.

По наредби
ШЕФА ОДЕЉЕЊА СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
Шеф III Отсека, -КОМЕСАР,

Handwritten notes:
Кориснички св
миса 2024 допис
даци свиреници

Handwritten signature:

Handwritten notes:
5/I-42
8.9.

По наредби
Шефа одељења специјалне полиције
Шеф отсека III, полицијски комесар

Handwritten signature:

ИДБ, УГБ-сп. Д - 8/8 к. 499/10

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА